

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 25. juuni 2022
(OR. fr, en)

10677/22

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0201(COD)

CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010

MÄRKUS

Saatja: Eesistujariik

Saaja: Nõukogu

Eelmise dok nr: 10330/1/22 REV 1

Komisjoni dok nr: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Teema: Pakett „Eesmärk 55“

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) 2018/841 kohaldamisala osas, lihtsustades täitmiseeskirju, kehtestades liikmesriikidele 2030. aastaks eesmärgid ja võttes kohustuse saavutada ühiselt 2035. aastaks maakasutus-, metsandus- ja põllumajandussektoris kliimaneutraalsus, ning määrust (EL) 2018/1999 seire, aruandluse, edusammude jälgimise ja läbivaatamise parandamise osas

– Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon esitas 14. juulil 2021 paketi „Eesmärk 55“ raames Euroopa Parlamendile ja nõukogule järgmise ettepaneku: määrus, millega muudetakse määrust (EL) 2018/841 kohaldamisala osas, lihtsustades täitmiseeskirju, kehtestades liikmesriikidele 2030. aastaks eesmärgid ja võttes kohustuse saavutada ühiselt 2035. aastaks maakasutus-, metsandus- ja põllumajandussektoris kliimaneutraalsus, ning määrust (EL) 2018/1999 seire, aruandluse, edusammude jälgimise ja läbivaatamise parandamise osas¹.
2. Komisjoni ettepaneku peamine eesmärk on suurendada maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse (LULUCF) sektori panust ELi 2030. aasta üldiste kliimaeesmärkide suurendamisse, seades 2030. aastaks ELi eesmärgi, milleks on saavutada LULUCFi sektoris kasvuhoonegaaside netosidumine mahus 310 miljonit CO₂ ekvivalenttonni, mis jaotatakse liikmesriikide vahel siduvate riiklike eesmärkide kujul.
3. Euroopa Parlamendis juhib ettepanekuga tegelemist keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon (ENVI). Raportööriks määrati Ville Niinistö (Verts/ALE, FI). Kaasatud on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon (AGRI), kellel on jagatud pädevus erisätete osas, ning raportööriks nimetati Norbert Lins (PPE, DE). ENVI võttis oma raporti ettepaneku kohta vastu 16. mail 2022. Parlament võttis ettepanekut käsitleva seisukoha vastu 8. juunil 2022.
4. Majandus- ja Sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 8. detsembril 2021. Regioonide Komitee esitas oma arvamuse 27.–29. aprilli 2022. aasta istungil.

¹ Dok 10857/21 + ADD 1 – 4.

5. Keskkonna nõukogu pidas oma 20. detsembri 2021. aasta² ja 17 märtsi 2022. aasta³ istungitel poliitilise mõttevahetuse paketi „Eesmärk 55“ viie ettepaneku üle oma pädevusvaldkondades, sealhulgas LULUCFi ettepaneku üle.
6. Alaliste esindajate komitee arutas ettepanekut 13. mail 2022 eesistujariigi märkuse⁴ alusel, et anda suuniseid edasiseks tööks.
7. Töörühma tasandil jätkas eesistujariik Prantsusmaa ettepaneku läbivaatamist keskkonna töörühma kaheksal koosolekul. Viimasel, 3 juunil 2022 toimunud koosolekul vaatas töörühm läbi eesistujariigi kolmanda muudetud kompromissteksti⁵.
8. Alaliste esindajate komitee analüüsis eesistujariigi kompromissteksti 15. juunil 2022 ning pärast seda, 22. juunil 2022 vaatas läbi uue kompromisettepaneku, mis sisaldas piiratud muudatusi,⁶ eesmärgiga valmistada ette selle dokumendi üle nõukogu (keskkond) 28. juuni 2022. aasta istungil peetavat arutelu.
9. Eesistujariigi viimane kompromisstekst, mis vastab alaliste esindajate komitee poolt 22. juunil 2022 läbi vaadatud tekstile, on esitatud käesoleva märkuse lisas.

² Dok 14585/21.

³ Dok 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dok 8733/22.

⁵ Dok 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dok 9906/22 ja 10330/1/22 REV 1.

II. EESISTUJARIIGI KOMPROMISSTEKSTI PEAMISED ELEMENDID

10. Võrreldes komisjoni ettepanekuga tehakse eesistujariigi kompromisstekstis ettepanek jätta muutmata liidu üldeesmärk, milleks on 310 miljoni CO₂-ekvivalenttonni netosidumine LULUCFi sektoris 2030. aastal, mis sai delegatsioonidelt laialdase toetuse. Riiklike eesmärkide osas säilitatakse kompromisstekstis samuti komisjoni kavandatud eesmärkide jaotus. Selleks et võtta arvesse paljude delegatsioonide muret LULUCFi sektorile omase aastatevahelise varieeruvuse ja eesmärkide prognoositavuse pärast, teeb eesistujariik siiski ettepaneku teha olulisi muudatusi nõuete täitmise protsessis, et aidata liikmesriikidel saavutada oma vastavad eesmärgid, säilitades samal ajal nende ambitsioonitaseme. Kompromissettepaneku põhiaspektid on järgmised.
- a) Eesmärgid ja lineaarne trajektoor (artikkel 4, põhjendused 5 ja 6), tehniline parandus (artiklid 4 ja 14, põhjendused 13a ja 13b)
- Kompromisstekstis tehakse ettepanek kehtestada netoheite või -sidumise viieaastane eelarve ajavahemikuks 2026–2030, millega asendatakse siduvad iga-aastased eesmärgid aastateks 2026–2029, säilitades samal ajal kohustuse saavutada 2030. aastaks seatud riiklikud eesmärgid. Eesistujariik leiab tegelikult, et 2030. aasta eesmärgi kui lõppeesmärgi saavutamine ajavahemiku 2026–2030 lõpus iga liikmesriigi tasandil on äärmiselt oluline, et tagada eesmärgi –310 miljonit tonni, mis on 2030. aasta riiklike eesmärkide summa, ühine saavutamine. Samuti tehakse ettepanek väljendada riiklike eesmärke suhtelises arvestuses, et suurendada nende prognoositavust ja läbipaistvust, kaotades vajaduse teha liikmesriikide eesmärkide kontrollimisel tehnilisi parandusi.

- Eesistujariik säilitab aastate 2026–2030 trajektoori kehtestamise alusena 2021., 2022. ja 2023. aasta andmed, nagu pakkus välja komisjon, leides, et selline ettepanek kujutab endast head tasakaalu prognoositavuse ja kõige uuemate andmete kasutamise vahel.

b) Eesmärkide juhtimine (artikkel 13c)

Artiklis 13c sätestatud eesmärkide juhtimise mehhanism komisjoni kavandatud kujul sai mitme delegatsiooni kriitika osaliseks. Pärast eri võimaluste arutamist tegi eesistujariik oma kompromisstekstis ettepaneku jätta artikkel 13c ajavahemiku 2026–2030 puhul välja, ilma jõupingutuste jagamise määruse artiklit 9 uuesti lisamata, märkides, et see variant säilitab LULUCFi eesmärkide õiguslikult siduva olemuse.

c) Üldised paindlikkusmeetmed (artikli 12 lõige 3)

Eesistujariigi kompromisstekstis on säilitatud komisjoni kavatsus kaotada võimalus paigutada LULUCFi ühikuid reservi ja kanda neid kahe nõuete täitmise perioodi vahel üle (2021–2025 ja 2026–2030). Eesistujariik leiab, et selle sätte väljajätmine on oluline tagatis keskkonnavalase terviklikkuse jaoks, võttes arvesse vajadust vältida LULUCFi ühikute kuhjumist teise perioodi lõpus, mis kahjustaks –310 miljoni tonni eesmärgi saavutamist.

d) Kliimamõjude ning orgaaniliste muldade osakaaluga seotud täiendav paindlikkusmehhanism (artikli 13b lõige 6, põhjendus 12a)

Vastuseks mitme delegatsiooni murele, et neil on oma eesmärkide saavutamine väljapoole nende kontrolli jäävate asjaolude tõttu keeruline, teeb eesistujariik ettepaneku luua objektiivsete ja mõõdetavate kriteeriumide ja näitajate alusel täiendav paindlikkus seoses kliimamõjude ning orgaaniliste muldadega. Lisaks peavad asjaomased liikmesriigid kõnealuse paindlikkuse kasutamiseks esitama komisjonile tõendid, kasutades täpselt määratletud meetodikat.

e) Maakasutuse paindlikkuse mehhanismi kasutamise seotud tingimused

(artikkel 13b, VII lisa)

- ajavahemikul 2021–2025 tekkinud netosidumise ülejäägi osakaalu – mida komisjon võib arvesse võtta, kui ta hindab, kas liit on saavutanud oma 2030. aasta eesmärgi – tõus 20 %-lt 40 %-le;
- paindlikkuse automaatne käivitamine selgete eelnevalt kindlaksmääratud kriteeriumide alusel;
- artikli 13b lõikes 4 ette nähtud piirangu – lubada kompensatsiooni üksnes neeldajate eest, mida arvestatakse heitena võrrelduna liikmesriigi eesmärgiga – kaotamine;
- artikli 13b kasutamise tingimuste – mis on seotud jõupingutuste jagamise määruuse artikli 12 lõikes 2 ja artikli 7 lõikes 1 sätestatud paindlikkusmeetmete eelneva ammendumisega – väljajätmine.

Eesistujariik teeb samuti ettepaneku säilitada VII lisas sätestatud

paindlikkuse mehhanismi maksimaalse summa jaotus kahte võrdsesse ossa, et tagada liidu eesmärgi –310 miljonit tonni saavutamine.

f) Looduslike häiringute arvessevõtmine (artiklid 10 ja 13b, põhjendus 9)

Tehakse ettepanek taaskehtestada ajavahemikuks 2026–2030 artikkel 10 (mis on komisjoni ettepanekust välja jäetud). Kui liikmesriik otsustab nimetatud artiklit kasutada, ei saa kõnealune liikmesriik siiski kasutada artikli 13b lõikes 5 ette nähtud kompensatsiooni looduslike häiringute eest.

e) 2030. aasta järgne raamistik (artikkel 17, põhjendus 9a)

Valdav enamik delegatsioone pidas 2030. aasta järgsete eesmärkide kehtestamist ning põllumajanduse, metsanduse ja muu maakasutuse (AFOLU) samba loomist määruse praeguse läbivaatamise kontekstis ennatlikuks. Seetõttu teeb eesistujariik ettepaneku lisada need küsimused artiklis 17 ettenähtud läbivaatamisse. Hinnates, kas eesmärk saavutada AFOLU sektoris liidus ühiselt 2035. aastaks kliimaneutraalsus on teostatav, peab komisjon võtma arvesse ka metsade vanuselise struktuuri mõju, sealhulgas territooriumi okupeerimise ning sõja ja sõjajärgsete asjaoludega seotud mõju.

f) Seire ja aruandlus (III lisa)

Võttes arvesse paljude delegatsioonide väljendatud kriitikat, nähakse eesistujariigi kompromissettepanekus ette paindlikkus seoses seire- ja aruandlusnõuetega, eelkõige muutes 3. määramistasandi meetodite vastuvõtmise alates 2026. aastast vabatahtlikuks, ning seoses jälgitavate maa-alade loeteluga.

g) Bioenergia tootmine koos süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamisega
(põhjendus 10a)

Võttes arvesse, kui tähtis on töötada välja kestlikud süsinikdioksiidi sidumise lahendused, et saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus, teeb eesistujariik ettepaneku viidata sellele küsimusele uues põhjenduses, mainides selliste tehnoloogiliste lahenduste rolli nagu bioenergia tootmine koos süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamisega.

III. ÜLEVAADE OLUKORRAST

11. Alaliste esindajate komitees 22. juunil 2022 toimunud arutelu käigus väljendas delegatsioonide suur enamus oma toetust eesistujariigi viimasele kompromisstekstile. Osa delegatsioone väljendas konkreetsete tekstiosade suhtes reservatsioone.
12. Seni peetud arutelude põhjal leiab eesistujariik, et tema viimane kompromisstekst loob tasakaalu delegatsioonide erinevate seisukohtade vahel. Eesistujariik leiab, et see kompromisspakett pakub piisavat paindlikkust, et aidata liikmesriikidel saavutada oma eesmärgid 2030. aastaks ja säilitada määruse keskkonnaalane terviklikkus.

IV. KOKKUVÕTE

13. Eespool toodut arvesse võttes palutakse nõukogul (keskkond) käesoleva märkuse lisas esitatud tekst heaks kiita, et leppida kokku üldises lähenemisviisis, mis on aluseks edasistele läbirääkimistele Euroopa Parlamendiga komisjoni ettepaneku üle seadusandliku tavamenetluse raames.
-

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2018/841 kohaldamisala, täitmiseeskirjade lihtsustamise ja liikmesriikidele 2030. aastaks eesmärkide kehtestamise osas ning määrust (EL) 2018/1999 seire, aruandluse, edusammude jälgimise ja läbivaatamise parandamise osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁷,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust⁸,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

⁷ ELT C [...], [...], lk [...].

⁸ ELT C [...], [...], lk [...].

- (1) 2015. aasta detsembris ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkulepe (edaspidi „Pariisi kokkulepe“) jõustus 2016. aasta novembris. Selle osalised leppisid kokku hoida maailma keskmise temperatuuri tõus tööstusajastueelse tasemega võrreldes oluliselt alla 2 °C ning teha jõupingutusi temperatuuri tõusu piiramiseks 1,5 °C-ni võrreldes tööstusajastueelse tasemega.
- (2) Kliima ja keskkonnaga seotud probleemide lahendamine ning Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamine on kesksel kohal teatises „Euroopa roheline kokkulepe“, mille komisjon võttis vastu 11. detsembril 2019⁹. Euroopa rohelise kokkuleppe vajalikkus ja väärtuslikkus on veelgi kasvanud, arvestades COVID-19 pandeemia väga rasket mõju liidu kodanike tervisele ja majanduslikule heaolule.
- (3) Oma ajakohastatud riiklikult kindlaksmääratud vähendamiskohustuses, mis esitati ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile 17. detsembril 2020, võttis liit kohustuse vähendada 2030. aastaks liidu majanduses kokku kasvuhoonegaaside netoheidet vähemalt 55 % võrreldes 1990. aasta tasemega¹⁰.

⁹ COM(2019) 640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2021/1119¹¹ on liit sätestanud õigusaktis eesmärgi saavutada 2050. aastaks kogu majandust hõlmav kliimaneutraalsus. Kõnealuse määrusega on kehtestatud ka liidu siduv kohustus vähendada 2030. aastaks kasvuhoonegaaside netoheidet (heide pärast sidumise mahaarvamist) vähemalt 55 % võrreldes 1990. aasta tasemega. Selle eesmärgi saavutamisele peaksid kaasa aitama kõik majandussektorid, sealhulgas maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektor. Netosidumise panus liidu 2030. aasta kliimaeesmärkide saavutamisse on piiratud 225 miljoni CO₂ ekvivalenttonniga. Kooskõlas eesmärgiga suurendada 2030. aastaks maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektoris süsinikdioksiidi netosidumist tasemeni, mis ületab 300 miljonit CO₂ ekvivalenttonni, kinnitas komisjon seoses määrusega (EL) 2021/1119 vastavas avalduses taas oma kavatsust teha ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/841¹² läbivaatamiseks.
- (5) Selleks et aidata saavutada suuremat eesmärki vähendada kasvuhoonegaaside netoheidet mitte vähemalt 40 %, vaid vähemalt 55 % võrreldes 1990. aasta tasemega, tuleks igale liikmesriigile kehtestada maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori jaoks siduvad kasvuhoonegaaside netosidumise suurendamise eesmärgid ajavahemikul 2026–2030, mille tulemusel oleks kogu liidu netosidumise eesmärk 2030. aastaks 310 miljonit CO₂ ekvivalenttonni. Metoodikas, mida kasutatakse 2030. aasta riiklike eesmärkide kindlaksmääramiseks, tuleks võtta arvesse liidu eesmärgi ning iga liikmesriigi 2020. aasta esildises esitatud 2016., 2017. ja 2018. aasta keskmise kasvuhoonegaaside heite ja sidumise vahet ning kajastada maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori praeguseid leevendusmeetmeid ning iga liikmesriigi osa liidus olevast majandatavast maa-alast, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi suutlikkust parandada oma tulemuslikkust kõnealuses sektoris kliimat ja bioloogilist mitmekesisust toetavate maamajandamistavade või maakasutuse muutuste kaudu.

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/841, millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest tulenev kasvuhoonegaaside heide ja sellest tulenevate kasvuhoonegaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 ja otsust nr 529/2013/EL (ELT L 156, 19.6.2018, lk 1).

- (6) Siduvad eesmärgid kasvuhoonegaaside netoheite ja sidumise alase suurema eesmärgi saavutamiseks tuleks iga liikmesriigi jaoks kindlaks määrata lineaarse trajektoori alusel. Trajektoor peaks algama 2022. aastal, võttes aluseks asjaomase liikmesriigi poolt 2021., 2022. ja 2023. aastal teatatud kasvuhoonegaaside heite keskmise, ning lõppema 2030. aastal kõnealuse liikmesriigi jaoks seatud eesmärgi juures. Et tagada liidu 2030. aasta eesmärgi ühine saavutamine, võttes samal ajal arvesse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori kasvuhoonegaaside heite ja sidumise aastatevahelist varieeruvust, on asjakohane kehtestada iga liikmesriigi jaoks lisaks 2030. aasta riiklikule eesmärgile kohustus saavutada aastatel 2026–2030 teatav kasvuhoonegaaside netoheite ja sidumise summa (edaspidi „2026.–2030. aasta eelarve“).
- (7) 17. septembri 2020. aasta teatises „Euroopa 2030. aasta kliimaeesmärgi suurendamine“¹³ esitati võimalus kombineerida põllumajanduses tekkivate muude kasvuhoonegaaside kui CO₂ heide maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori netosidumisega ning luua seega uue regulatsiooniga maakasutussektor. Selline kombineerimine võib suurendada koostoimet maakasutusel põhinevate leevendusmeetmete vahel ning võimaldada lõimitumat poliitika kujundamist ja rakendamist riigi ja liidu tasandil. Selleks tuleks tugevdada liikmesriikide kohustust esitada maakasutussektori kohta lõimitud leevenduskavad.

¹³ COM(2020) 562 final.

(8) Maakasutussektoris, milles maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektor on kombineeritud muu kui CO₂ heitega seotud põllumajandussektoriga, on potentsiaal saavutada 2035. aastaks kiiresti kulutõhusal viisil kliimaneutraalsus ja seejärel siduda kasvuhoonegaase rohkem, kui tekib nende heidet. Ühine kohustus saavutada ELi tasandil 2035. aastaks maakasutussektoris kliimaneutraalsus võib pakkuda vajalikku planeerimiskindlust, et edendada maakasutusel põhinevaid leevendusmeetmeid lühikese aja jooksul, võttes arvesse, et nende meetmete soovitud leevendustulemusteni jõudmiseks võib kuluda palju aastaid. Peale selle prognoositakse, et maakasutussektor muutub 2050. aastal ELi kasvuhoonegaaside voogude profiilis suurimaks sektoriks. Seepärast on eriti oluline siduda see sektor trajektooriga, mille abil suudetakse 2050. aastaks tulemuslikult saavutada kasvuhoonegaaside netonullheide. Seetõttu peaks komisjon hiljemalt kuus kuud pärast Pariisi kokkuleppe artikli 14 alusel tehtud esimest ülemaailmset kokkuvõtet esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, sealhulgas hinnangu põllumajanduses tekkivate muude kasvuhoonegaaside kui CO₂ heite määrase (EL) 2018/841 kohaldamisalasse lisamise vajaduse ja teostatavuse kohta ning hinnangu selle kohta, kas on vajalik ja teostatav püüda saavutada maakasutussektoris 2035. aastaks kogu liitu hõlmava kasvuhoonegaaside heite ja nende sidumise osas kliimaneutraalsuse eesmärk, ning sellele hindamisele tuginevaid soovitusi liidu ja liikmesriikide puhul vajalike meetmete kohta, et võimaldada see eesmärk 2035. aastaks ühiselt saavutada.

- (9) Määruse (EL) 2018/841 artiklites 6, 7 ja 8 sätestatud arvestuseeskirjade eesmärk oli määrata kindlaks, mil määral võisid maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori leevendusmeetmed aidata saavutada ELi 2030. aasta eesmärki vähendada kasvuhoonegaaside netoheidet 40 %, arvestades et see eesmärk ei hõlmanud maakasutuse, maakasutuse muutuse ega metsanduse sektorit. Kõnealuse sektori õigusraamistiku lihtsustamiseks ei tuleks kehtivaid arvestuseeskirju pärast 2025. aastat kohaldada ning liikmesriikide riiklike eesmärkide täitmist tuleks kontrollida teatatud kasvuhoonegaaside heite ja sidumise alusel. Sellega tagatakse metoodiline järjepidevus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ¹⁴ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/842¹⁵ ning see, et määratakse kindlaks uus eesmärk vähendada kasvuhoonegaaside netoheidet vähemalt 55 %, mis hõlmab ka maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektorit. Siiski peaks liikmesriikidel olema jätkuvalt võimalik kasutada piiratud võimalust jätta ajavahemikul 2026–2030 oma maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse arvestusest välja looduslikest häiringutest tulenev heide.

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühendusega kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/410, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ eesmärgiga hoogustada heitkoguste kulutõhusat vähendamist ja süsinikdioksiidiheite vähendamist toetavaid investeeringuid, ning otsust (EL) 2015/1814 (ELT L 76, 19.3.2018, lk 3).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/842, milles käsitletakse liikmesriikide kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heidet aastatel 2021–2030, millega panustatakse kliimameetmetesse, et täita Pariisi kokkuleppega võetud kohustused, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 (ELT L 156, 19.6.2018, lk 26).

- (9a) Metsadega seotud heitkoguste võrdlustasemete arvutamisel võeti määruses (EL) 2018/841 arvesse metsa vanuselist struktuuri. Õigusraamistiku lihtsustamiseks on asjakohane lõpetada metsade võrdlustasemete kasutamine nõuetele vastavuse hindamiseks ajavahemikul 2026–2030. Kuigi käesolevas määruses sätestatud teatavad paindlikkusmeetmed käsitlevad metsadevanuselist struktuuri, on küsimus endiselt murettekitav, sest mõnel juhul võib selle mõju aja jooksul suurenda. Seepärast peaks komisjon määruse (EL) 2018/841 läbivaatamise raames esitatud aruandes pöörama erilist tähelepanu metsa vanuselise struktuuri mõjule, sealhulgas juhul, kui see mõju on seotud konkreetsete sõjaaegsete või sõjajärgsete asjaoludega. Aruandes võiks keskenduda erinevatele viisidele, kuidas neid mõjusid määruses (EL) 2018/841 lihtsal, teaduslikult kindlal, usaldusväärsel ja läbipaistval viisil arvesse võtta.
- (10) Kasvuhoonegaaside sidumise suurendamiseks vajavad üksikud põllumajandustootjad või metsamajandajad otsest stiimulit säilitada oma maal ja metsades rohkem süsinikku. Kuni 2030. aastani tuleb üha enam kasutusele võtta uusi ärimudeleid, mis põhinevad süsinikku siduva majandamise stiimulitel ja süsinikdioksiidi sidumise sertifitseerimisel. Sellised stiimulid ja ärimudelid parandavad kliimamuutuste leevendamist biomajanduses, sealhulgas vastupidavate puittoodete kasutamise kaudu, vastates täielikult ökoloogilistele põhimõtetele, mis edendavad elurikkust ja ringmajandust. Seega tuleks lisaks puittoodetele kasutusele võtta uued CO₂ säilitamise toodete kategooriad. Maapiirkondade tasakaalustatud territoriaalsele arengule ja majanduskasvule aitavad kaasa uued ärimudelid ning põllumajandus- ja maamajandamistavad, millega tõhustatakse sidumist. Samuti tekitavad need võimalusi uute töökohtade loomiseks ning stimuleerivad asjakohast koolitust, ümberõpet ja oskuste täiendamist.

- (10a) Selleks et saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsuse eesmärk ja seejärel püüda saavutada negatiivsed heitkogused, on äärmiselt oluline järjepidevalt tagada kasvuhoonegaaside sidumise pidev suurenemine liidus, säilitades samal ajal selle püsivuse. On tõenäoline, et süsinikdioksiidi sidumise suurendamiseks ja negatiivsete heitkoguste tagamiseks kogu liidu arvestuses pikema aja jooksul on vaja tehnilisi lahendusi, nagu CO₂ kogumine ja säilitamine bioenergia tootmisel (BECCS). Mis tahes tulevane poliitiline otsus lisada süsinikdioksiidi sidumine selliste tehniliste lahenduste abil nagu BECCS käesoleva määruse kohasesse aruandlus- ja arvestusraamistikku nõuaks aga vajaliku eeltingimusena seda, et määratletaks kindlalt ja usaldusväärselt süsinikdioksiidi sidumine, mis tagaks keskkonnavalase terviklikkuse. Seetõttu on pärast sellise õigusraamistiku kehtestamist süsinikdioksiidi sidumise sertifitseerimist käsitleva õigusaktiga asjakohane sellist lisamist kaaluda, et täiendada CO₂ säilitamise tooteid reguleerivat raamistikku ning tagada vajalikud pikaajalised stiimulid biomassil põhinevast energiatootmisest ja tööstusrajatistest tuleneva biogeense CO₂ heite kogumiseks ja säilitamiseks.
- (11) Võttes arvesse iga liikmesriigi maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori eripära ning asjaolu, et liikmesriigid peavad oma riiklike siduvate eesmärkide saavutamiseks oma tulemuslikkust suurendama, peaks liikmesriikidele jääma teatav paindlikkus, mis hõlmab ülejääkidega kauplemist ja metsaspetsiifiliste paindlikkusmeetmete laiendamist, järgides samal ajal eesmärkide keskkonnavalase terviklikkuse põhimõtet.

(12) Alternatiivsed sätted looduslike häiringute (abiootikumid ja biootikumid) kohta, nagu tulekahju, kahjurid, tormid, äärmuslikud üleujutused ja pikaajalised põuaperioodid, et leevendada looduslikest protsessidest või maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandussektori kliimamuutustest tingitud ebakindlust, peaksid olema liikmesriikidele kättesaadavad 2032. aastal, tingimusel et nad ei ole kohaldanud käesoleva määruse artikli 10 lõiget 1a, on ammendanud kõik muud nende käsutuses olevad paindlikkusmeetmed, kehtestanud asjakohased meetmed, et vähendada oma maa haavatavust selliste häiringute suhtes, ning et liit on saavutanud maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori 2030. aasta eesmärgi.

(12 a) Tuleks luua täiendav paindlikkusmehhanism, et võtta arvesse kliimamuutuste hajus- ja pikaajalisi mõjusid, erinevalt looduslikest häiringutest, mis on olemuselt ajutisemad ja geograafiliselt lokaliseeritud. Selline paindlikkus peaks võimaldama arvesse võtta ka varasemate majandamisemeetmete pärandit, mis on seotud majandataval maal asuvate orgaaniliste muldade osakaaluga, mis on mõnes liikmesriigis erakordselt suur võrreldes liidu keskmisega. See paindlikkus peaks tulenema VII lisa kohastest ajavahemikul 2021–2030 kasutamata summadest. Juurdepääs sellele paindlikkusele peaks põhinema asjaomaste liikmesriikide poolt komisjonile esitatud tõenditel, mis põhinevad parimatel kättesaadavatel teaduslikel teadmistel ning objektiivsetel, mõõdetavatel ja võrreldavatel näitajatel, nagu kuivusenäitaja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kõrbestumise vastu võitlemise konventsiooni tähenduses, mida määratletakse keskmise aastase sademete hulga ja keskmise aastase evapotranspiratsiooni suhtena. Esitatud tõendeid arvesse võttes tuleks paindlikkuse jaotamisel liikmesriikide vahel võtta aluseks paindlikkusmeetmena kasutada oleva koguse 50 miljoni CO₂ ekvivalenttonni ja nende liikmesriikide taotletud kogusumma suhe.

(13) *välja jäetud*

(13a) Selliste liikmesriikide jaoks, kes täiustavad oma heite ja sidumise arvutamise meetodikat, tuleks kasutusele võtta tehnilise paranduse mõiste. Asjaomase liikmesriigi kasvuhoonegaaside heite inventuuri andmetele tuleks keskkonnavalase terviklikkuse tagamiseks lisada tehniline parandus, et neutraliseerida mõju, mida meetodika muudatused avaldavad liidu 2030. aasta eesmärgi ühise saavutamise hindamisele.

- (13b) Kasvuhoonegaaside inventuurid paranevad tänu seiretehnoloogia laialdasemale kasutamisele ja parematele teadmistele. Tehnilise paranduse võivad kaasa tuua näiteks järgmised asjaolud: ajakohastatud mudelid, muudatused aruandlusmetoodikas, uued andmed või vigade parandamine; uute süsiniku talletajate või gaaside lisamine; varasemate andmete ümberarvutamine, näiteks metsainventuuride ajakohastamine või korrapärase täiendamine; oletuste asendamine tegelike andmetega, näiteks võttes arvesse kliima varieerumist; uute elementide, näiteks CO₂ säilitamise toodete ja looduslike häiringute arvessevõtmine (näiteks vastavad taustatasemed ja varu).
- (14) Selleks et tagada ühetaolised tingimused määruse (EL) 2018/841 nende sätete rakendamiseks, millega määratakse liikmesriikide jaoks ajavahemikuks 2026–2030 igaks aastaks lineaarse trajektoori alusel kindlaks kasvuhoonegaaside aastane heide ja sidumine, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹⁶.
- (15) Selleks et kehtestada liikmesriikide jaoks kasvuhoonegaaside netosidumise eesmärgid ajavahemikuks 2026–2030, peaks komisjon tegema põhjaliku läbivaatamise, et kontrollida kasvuhoonegaaside inventuuri 2021., 2022. ja 2023. aasta andmeid. Selleks tuleks 2025. aastal teha põhjalik läbivaatamine lisaks põhjalikele läbivaatamistele, mida komisjon peab tegema 2027. ja 2032. aastal kooskõlas määruse (EL) 2018/1999 artikliga 38.
- (15a) Määruse (EL) 2018/841 II lisas sätestatud puuvõrade liituse väärtused iga liikmesriigi kohta tuleks viia kooskõlla ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames teatatud väärtustega või nende väärtuste prognoositavate ajakohastustega.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (16) Aruandluspõhiste eesmärkide muutmise tõttu tuleb kasvuhoonegaaside heidet ja sidumist hinnata suurema täpsusega. Lisaks nõutakse komisjoni teatistega, mis käsitlevad ELi elurikkuse strateegiat aastani 2030,¹⁷ strateegiat „Talust taldrikule“ õiglase, tervisliku ja keskkonnahoidliku toidusüsteemi edendamiseks¹⁸ ning ELi metsastrateegiat,¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu läbivaadatud direktiiviga (EL) 2018/2001²⁰ ning komisjoni teatisega „Kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelise Euroopa kujundamine – ELi uus kliimamuutustega kohanemise strateegia“²¹ maa tõhusamat seiret, et aidata seeläbi kaitsta ja suurendada looduspõhise süsiniku sidumise vastupidavust kogu liidus. Heite ja sidumise seiret ja aruandlust tuleb asjakohasel juhul ajakohastada, kasutades liidu programmide, näiteks Copernicuse raames kättesaadavat kõrgetasemelist tehnoloogiat ning ühise põllumajanduspoliitika alusel kogutud digitaalset andmeid, samuti rohe- ja digipööret innovatsioonivaldkonnas.
- (17) Kasvuhoonegaaside heidet ja selle sidumist mõjutavad oodatavad inimtekkelised muutused mere- ja mageveekeskonna kasutamises, näiteks avamereenergia kasutamise kavandatud laiendamine, vesiviljelustoodete tootmise võimalik suurenemine ja suurenev looduskaitse ELi elurikkuse strateegia eesmärkide saavutamiseks. Praegu ei sisaldu need heitkogused ja sidumine ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni standardsetes aruandlustabelites. Pärast aruandlusmetoodika vastuvõtmist kaalub komisjon käesoleva määruse artikli 17 lõike 2 kohasel läbivaatamisel aruandlust edusammude, analüüsi teostatavuse ning aruandluse mere- ja mageveekeskonnale laiendamise mõju kohta, tuginedes uusimatele teaduslikele tõenditele kõnealuste voogude kohta.

¹⁷ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „ELi elurikkuse strateegia aastani 2030. Toome looduse oma ellu tagasi“ (COM(2020) 380 final).

¹⁸ COM(2020) 381 final.

¹⁹ *välja jäetud*

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2001 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 328, 21.12.2018, lk 82).

²¹ COM(2021) 82 final.

(17a) Kuna käesoleva määruse eesmärged, eelkõige eesmärki kohandada Euroopa kliimamäärust arvesse võttes liikmesriikide kohustusi maakasutuse ja metsanduse sektoris, millega aidatakse saavutada Pariisi kokkuleppe eesmärged ja täita liidu kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärk ajavahemikus 2021–2030, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga on neid selle ulatuse ja toime tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(18) Seepärast tuleks määrusi (EL) 2018/841 ja (EL) 2018/1999 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) 2018/841 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas määruses sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad:

- a) maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektorit käsitlevaid liikmesriikide kohustusi, mis aitavad saavutada Pariisi kokkuleppe eesmärged ja täita liidu kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärki ajavahemikus 2021–2025;
- b) maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori kasvuhoonegaaside heite ja sidumise arvestust ning selle kontrollimist, kas liikmesriigid täidavad punkti a kohaseid ajavahemiku 2021–2025 kohustusi;

- c) liidu 2030. aasta eesmärki kasvuhoonegaaside netosidumiseks maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektoris;
- d) liikmesriikide jaoks seatud eesmärke kasvuhoonegaaside netosidumiseks maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektoris ajavahemikul 2026–2030.“

2) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse I lisa A osas loetletud selliste kasvuhoonegaaside heite ja sidumise suhtes, millest on teatatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1999²² artikli 26 lõikele 4 ning mis on tekkinud liikmesriikide territooriumil ajavahemikul 2021–2025 järgmistes maa-arvestuskategooriates:
 - a) maakasutuseks on märgitud põllumaast, rohumaa, märgaladest, asulatest või muust maast metsamaaks muudetud maa (edaspidi „metsastatud maa“);
 - b) maakasutuseks on märgitud metsamaa, mis on muudetud põllumaaks, rohumaa, märgaladeks, asulateks või muuks maaks (edaspidi „raadatud maa“);
 - c) maakasutuseks on märgitud üks järgmistest (edaspidi „majandatav põllumaa“):
 - i) põllumaaks jääv põllumaa;
 - ii) põllumaaks muudetud rohumaa, märgala, asulad või muu maa;
 - iii) märgalaks, asulateks või muuks maaks muudetud põllumaa;

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1999, milles käsitletakse energialiidu ja kliimameetmete juhtimist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 663/2009 ja (EÜ) nr 715/2009, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/22/EÜ, 98/70/EÜ, 2009/31/EÜ, 2009/73/EÜ, 2010/31/EL, 2012/27/EL ja 2013/30/EL ning nõukogu direktiive 2009/119/EÜ ja (EL) 2015/652 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013 (ELT L 328, 21.12.2018, lk 1).

- d) maakasutuseks on märgitud üks järgmistest (edaspidi „majandatav rohumaa“):
 - i) rohumaaks jääv rohumaa;
 - ii) rohumaaks muudetud põllumaa, märgala, asulad või muu maa;
 - iii) märgalaks, asulateks või muuks maaks muudetud rohumaa;
- e) maakasutuseks on märgitud metsamaaks jääv metsamaa (edaspidi „majandatav metsamaa“);
- f) kui liikmesriik on teatanud komisjonile 31. detsembriks 2020 oma kavatsusest lisada selline maakasutus artikli 4 lõike 1 kohaste kohustuste kohaldamisalasse, siis maakasutus, milleks on märgitud üks järgmisest („majandatav märgala“):
 - märgalaks jääv märgala,
 - märgalaks muudetud asulad või muu maa või
 - asulateks või muuks maaks muudetud märgala.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka I lisa A osas loetletud selliste kasvuhoonegaaside heite ja sidumise suhtes, millest on teatatud vastavalt määruse (EL) 2018/1999 artikli 26 lõikele 4 ning mis on tekkinud liikmesriikide territooriumil ajavahemikul 2026–2030 järgmistes maa-aruandluskategooriates ja/või sektorites:

- a) metsamaa;
- b) põllumaa;
- c) rohumaa;
- d) märgalad;
- e) asulad;
- f) muu maa;
- g) puittooted;

- h) muu;
- i) saasteainete sadestumine atmosfäärist;
- j) lämmastiku leostumine ja äravool.“

2a) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 9 asendatakse järgmisega:

„(9) „looduslikud häiringud“ – mitte-inimtekkelised sündmused või asjaolud, mis põhjustavad maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektoris märkimisväärset heidet ja mille esinemine ei ole asjaomase liikmesriigi kontrolli all ning mille mõju heitkogustele liikmesriik on objektiivselt võimetu oluliselt piirama isegi pärast nende asetleidmist;“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„(11) kliimamuutus – selline muutus kliimas, mis tuleneb otseselt või kaudselt inimtegevusest, mis muudab Maa atmosfääri koostist, ning mis lisandub võrreldavatel ajaperioodidel täheldatud kliima looduslikule varieerumisele.“

3) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Kohustused ja eesmärgid

1. Ajavahemikul 2021–2025 tagab liikmesriik artiklites 12, 13 ja 13a sätestatud paindlikkusmeetmeid ning artikli 10 lõike 1 kohaldamist arvesse võttes, et kasvuhoonegaaside heide ei ületa kasvuhoonegaaside sidumist, arvatuna tema territooriumil asuvate, artikli 2 lõikes 1 osutatud kõigi maa-arvestuskategooriate koguheite ja -sidumise summana.

2. Liidu 2030. aasta kasvuhoonegaaside netosidumise eesmärk on 310 miljonit CO₂ ekvivalenttonni, mis on Iia lisa veerus D sätestatud liikmesriikide 2030. aasta kasvuhoonegaaside netoheite ja -sidumise väärtuste summa, ning see põhineb liidu kasvuhoonegaaside inventuuri 2020. aastal esitatud 2016., 2017. ja 2018. aasta andmete keskmisel.

Iga liikmesriik tagab, et artiklites 12 ja 13b sätestatud paindlikkusmeetmeid ning artikli 10 lõiget 1a arvesse võttes ei ületa tema territooriumil ja kõigis artikli 2 lõike 2 punktides a–j osutatud maa-aruandluskategooriates kasvuhoonegaaside heite ja sidumise aastane summa aastal 2030 võrreldes tema kasvuhoonegaaside inventuuri 2016., 2017. ja 2018. aasta andmete (mis esitatakse 2032. aastal) keskmisega asjaomase liikmesriigi jaoks Iia lisa veerus C sätestatud eesmärki.

Lisaks tagab iga liikmesriik, et artiklites 12 ja 13b sätestatud paindlikkusmeetmeid ning artikli 10 lõike 1a kohaldamist arvesse võttes ei ületa ajavahemikul 2026–2030 ühelgi aastal ühelt poolt tema territooriumil ja kõigis artikli 2 lõike 2 punktides a–j osutatud maa-aruandluskategooriates täheldatud kasvuhoonegaaside heite ja sidumise ning teiselt poolt kasvuhoonegaaside inventuuri 2021., 2022. ja 2023. aasta andmete (mis esitatakse 2032. aastal) keskmise väärtuse vahede summa 2026.–2030. aasta eelarvet, mis on määratletud ühelt poolt 2030. aasta eesmärgi saavutamise lineaarse trajektoori alusel kehtestatud ja ajavahemikul 2026–2030 iga aasta kohta kindlaks määratud aastaste kasvuhoonegaaside heite ja sidumise piirnormide ning teiselt poolt kasvuhoonegaaside inventuuri 2021., 2022. ja 2023. aasta andmete (mis esitatakse 2025. aastal) keskmise väärtuse vahede summana. Liikmesriigi lineaarne trajektoor algab 2022. aastal kasvuhoonegaaside inventuuri 2021., 2022. ja 2023. aasta andmete keskmise väärtuse juures ning selle lõpp-punkt 2030. aastal on väärtus, mis on saadud, liites selle liikmesriigi jaoks Iia lisa veerus C sätestatud väärtuse kasvuhoonegaaside inventuuri 2016., 2017. ja 2018. aasta andmete keskmisele väärtusele. 2026.–2030. aasta eelarve määratakse kindlaks 2025. aastal esitatud kasvuhoonegaaside inventuuriandmete põhjal ja selle eelarve järgimist hinnatakse 2032. aastal esitatud kasvuhoonegaaside inventuuriandmete põhjal.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse iga liikmesriigi kasvuhoonegaaside netosidumise lineaarsel trajektoorigil põhinevad iga-aastased väärtused iga aasta kohta ajavahemikul 2026–2029 CO₂ ekvivalenttonnides. Need riiklikud trajektoorigid põhinevad iga liikmesriigi poolt 2021., 2022. ja 2023. aasta kohta esitatud keskmistel kasvuhoonegaaside inventuuri andmetel.

Need rakendusaktid võetakse vastu artiklis 16a osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Kõnealuste rakendusaktide kehtestamiseks vaatab komisjon põhjalikult läbi kõige värskeamad riiklikud inventuuriandmed, mille liikmesriigid on esitanud 2021., 2022. ja 2023. aasta kohta vastavalt määruse (EL) 2018/1999 artikli 26 lõikele 4.“

- 4) Artikli 6 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmistega:

- ‘1. Liikmesriigid peavad arvestust metsastatud maast ja raadatud maast tuleneva heite ja selle sidumise üle, mis arvutatakse kui ajavahemiku 2021–2025 iga aasta koguheide ja kogusidumine.
2. Erandina artikli 5 lõikest 3 ja hiljemalt 2025. aastal, võib liikmesriik juhul, kui maakasutus on muudetud põllumaast, rohumaast, märgalast, asulatest või muust maast metsamaaks, 30 aastat pärast kõnealuse muutmise kuupäeva muuta sellise maa liigitust metsamaaks muudetud maast metsamaaks jäävaks metsamaaks, kui selline muudatus on valitsustevahelise kliimamuutuste rühma suuniste kohaselt nõuetekohaselt põhjendatud.“

5) Artikli 7 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

- ‘1. Liikmesriik arvestab majandatavast põllumaast tuleneva heite ja selle sidumise, lahutades ajavahemiku 2021–2025 heitest ja sidumisest väärtuse, mis on saadud, korrutades viiega liikmesriigi majandatavast põllumaast tuleneva keskmise aastase heite ja selle sidumise baasajavahemikul 2005–2009.
2. Liikmesriik arvestab majandatavast rohumast tuleneva heite ja selle sidumise, lahutades ajavahemiku 2021–2025 heitest ja sidumisest väärtuse, mis on saadud, korrutades viiega liikmesriigi majandatavast rohumast tuleneva keskmise aastase heite ja selle sidumise baasajavahemikul 2005–2009.
3. Ajavahemikul 2021–2025 arvestab iga liikmesriik, kes võtab majandatavat märgala oma kohustuste täitmisel arvesse, majandatavast märgalast tulenevat heidet ja selle sidumist järgmiselt: selle ajavahemiku heitest ja sidumisest lahutatakse väärtus, mis on saadud, korrutades viiega liikmesriigi majandatavast märgalast tuleneva keskmise aastase heite ja selle sidumise baasajavahemikul 2005–2009.’

6) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

- ‘1. Liikmesriik arvestab majandatavast metsamaast tuleneva heite ja selle sidumise, lahutades ajavahemiku 2021–2025 heitest ja sidumisest väärtuse, mis on saadud, korrutades viiega asjaomase liikmesriigi metsa heitkoguse võrdlustaseme.’;

b) lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid esitavad komisjonile 31. detsembriks 2018 ajavahemiku 2021–2025 kohta riikliku metsanduse arvestuskava, sealhulgas kavandatud metsa heitkoguse võrdlustaseme.’;

c) lõiked 7, 8, 9 ja 10 asendatakse järgmistega:

- ‘7. Vajaduse korral edastavad liikmesriigid komisjonile 31. detsembriks 2019 tehniliste hindamiste ja asjakohasel juhul tehniliste soovitude põhjal oma läbivaadatud kavandatud metsa heitkoguse võrdlustasemed ajavahemiku 2021–2025 kohta. Komisjon avaldab liikmesriikide edastatud kavandatud metsa heitkoguse võrdlustasemed.
8. Liikmesriikide esitatud kavandatud metsa heitkoguse võrdlustasemete, käesoleva artikli lõike 6 kohase tehnilise hindamise ja asjakohasel juhul käesoleva artikli lõike 7 kohaselt esitatud läbivaadatud kavandatud metsa heitkoguse võrdlustaseme alusel võtab komisjon kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, millega muudetakse IV lisa, et kehtestada metsa heitkoguse võrdlustasemed, mida liikmesriigid peavad kohaldama ajavahemikul 2021–2025.
9. Kui liikmesriik ei esita oma metsa heitkoguse võrdlustaset komisjonile käesoleva artikli lõikes 3 ja asjakohasel juhul käesoleva artikli lõikes 7 sätestatud kuupäevadeks, võtab komisjon kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, millega muudetakse IV lisa, et kehtestada metsa heitkoguse võrdlustase, mida asjaomane liikmesriik peab kohaldama ajavahemikul 2021–2025, võttes aluseks kõik käesoleva artikli lõike 6 kohased tehnilised hindamised.
10. Lõigetes 8 ja 9 osutatud delegeeritud õigusaktid ajavahemiku 2021–2025 kohta võetakse vastu hiljemalt 31. oktoobril 2020.“

7) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„CO₂ säilitamise tooted“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

‘2. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et muuta käesoleva artikli lõiget 1 ja V lisa, lisades uusi CO₂ säilitamise toodete, sh puittoodete kategooriaid, millel on CO₂ sidumise võime, võttes aluseks valitsustevahelise kliimamuutuste rühma suunised, mis on vastu võetud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsil või Pariisi kokkuleppe osaliste kohtumisena toimiva osaliste konverentsil, ning tagades keskkonnaalase terviklikkuse.’;

8) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Ajavahemiku 2021–2025 lõpus võivad liikmesriigid jätta oma metsastatud maa ja majandatava metsamaa arvestusest välja kasvuhoonegaaside heitkogused, mis tulenevad looduslikest häiringutest ja ületavad mis tahes aastal vahemikus 2021–2025 ajavahemikul 2001–2020 looduslike häiringute poolt põhjustatud heitkoguste keskmise taseme, jättes välja statistilised võõrväärtused (edaspidi „taustatase“). Taustatase arvutatakse kooskõlas käesoleva artikli ja VI lisaga.“

aa) lisatakse lõige 1a:

„1a. Ajavahemiku 2026–2030 lõpus võivad liikmesriigid jätta oma arvestusest välja kasvuhoonegaaside heitkogused, mille allikaks on looduslikud häiringud artikli 2 lõike 2 punktides a–j osutatud maa-aruandluskategooriates ja mis ületavad mis tahes aastal vahemikus 2026–2030 ajavahemikul 2001–2020 looduslike häiringute poolt põhjustatud heitkoguste keskmise taseme, jättes välja statistilised võõrväärtused (edaspidi „taustatase“). Taustatase arvutatakse kooskõlas käesoleva artikli ja VI lisaga.“

b) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„ei võta ajavahemikul 2021–2025 enam arvesse sidumisi looduslikest häiringutest mõjutatud aladel.“

c) lisatakse lõige 2a:

„2a. Kui liikmesriik kohaldab lõiget 1a,

- a) esitab ta komisjonile teabe kõikide maa-arvestuskategooriate taustatasemetega ja VI lisa alusel kasutatud andmete ja meetodite kohta ning
- b) ei võta ajavahemikul 2026–2030 enam kuni 2030. aastani arvesse sidumisi looduslikest häiringutest mõjutatud aladel.“

9) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Paindlikkusmeetmed ja juhtimine“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

c) „1. Liikmesriik võib kasutada

a) artiklis 12 sätestatud üldisi paindlikkusmeetmeid ning

b) artiklites 13 ja 13b sätestatud paindlikkusmeetmeid, et täita artiklis 4 sätestatud kohustust.

Soome võib lisaks esimese lõigu punktides a ja b osutatud paindlikkusmeetmetele kasutada artikli 13a kohaseid lisakompensatsioone.

Kompensatsioonisummasid, mida kasutatakse käesolevas lõikes nimetatud paindlikkusmehhanismide raames artikli 4 lõike 2 teises lõigus sätestatud 2030. aasta eesmärgi saavutamiseks, võetakse arvesse samaväärses koguses mis tahes puudujäägi vähendamiseks seoses artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud 2026.–2030. aasta eelarvega, kuni see puudujääk on viidud nullini. Neid summasid ei võeta arvesse artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud 2026.–2030. aasta eelarve täiendava ülejäägina, kui see eelarve on juba saavutatud.“

10) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

-a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmistega:

1. Kui ajavahemikul 2021–2025 ületab koguheide liikmesriigis kogusidumist või kui ajavahemikul 2026–2030 on liikmesriigi territooriumil kasvuhoonegaaside heite ja sidumise summa ning asjaomase liikmesriigi jaoks käesoleva määruse artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärkide vahe positiivne ning asjaomane liikmesriik on otsustanud kasutada oma paindlikkusmeedet ja palunud määruse (EL) 2018/842 alusel aastaks eraldatud heitkogused kustutada, võetakse kustutatud heitkoguseid arvesse käesoleva määruse artikli 4 kohase kohustuse täitmisel liikmesriigi poolt.
 2. Liikmesriik võib ulatuses, milles ajavahemikul 2021–2025 kogusidumine liikmesriigis ületab koguheidet või milles ajavahemikul 2026–2030 on liikmesriigi territooriumil kasvuhoonegaaside heite ja sidumise summa ning asjaomase liikmesriigi jaoks käesoleva määruse artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärkide vahe negatiivne, ja olles sellest lahutanud määruse (EL) 2018/842 artikli 7 alusel arvesse võetud koguse, loovutada ülejäänud sidumiskoguse mõnele teisele liikmesriigile. Loovutatud kogust võetakse arvesse, kui hinnatakse käesoleva määruse artikli 4 kohase kohustuse täitmist sidumiskoguse saanud liikmesriigi poolt.
- a) lõige 3 jäetakse välja;
 - b) lisatakse lõiked 5 ja 6:
- ‘5. Liikmesriigid võivad kasutada lõike 2 kohastest loovutamistest saadud tulu kliimamuutuste vastu võitlemiseks liidus või kolmandates riikides ning teavitavad komisjoni kõigist sellistest võetud meetmetest.

6. Lõike 2 kohane loovutamine võib tuleneda kasvuhoonegaaside heite vähendamise projektist või programmist, mis viiakse läbi müüjaks olevas liikmesriigis ja mida rahastab sidumiskoguse saanud liikmesriik, tingimusel et välditakse topeltarvestust ja tagatakse jälgitavus.“

- 11) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

Artikkel 13

Majandatava metsamaa paindlikkusmeede

1. Kui käesoleva määruse kohaselt arvestatud koguheide ületab ajavahemikul 2021–2025 artikli 2 lõikes 1 osutatud maa-arvestuskategooriates liikmesriigis kogusidumist, võib see liikmesriik kasutada artikli 4 lõikes 1 sätestatud nõude täitmiseks käesolevas artiklis sätestatud majandatava metsamaa paindlikkusmeedet.
2. Kui ajavahemikul 2021–2025 on artikli 8 lõikes 1 osutatud arvutuse tulemus positiivne, on asjaomasel liikmesriigil õigus arvutusest tulenev heide kompenseerida, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) liikmesriik on lisanud määruse (EL) 2018/1999 artikli 15 kohaselt esitatud strateegiasse käimasolevad või kavandatavad spetsiifilised meetmed, et tagada metsade neeldajate ja talletajate säilimine või vajaduse korral tõhustamine; ning
 - b) koguheide liidus ajavahemikul 2021–2025 ei ületa kogusidumist käesoleva määruse artikli 2 lõikes 1 osutatud maa-arvestuskategooriates.

Hinnates, kas liidus ületab koguheide kogusidumist, nagu on osutatud punktis b, tagab komisjon, et liikmesriigid väldivad topeltarvestust, eelkõige käesoleva määruse artiklis 12 ja määruse (EL) 2018/842 artikli 7 lõikes 1 või artikli 9 lõikes 2 sätestatud paindlikkusmeetmete rakendamisel.

3. Lõikes 2 osutatud kompensatsioon võib hõlmata üksnes neeldajaid, mida arvestatakse heitena võrrelduna asjaomase liikmesriigi metsa heite võrdlustasemega, ning see ei tohi ajavahemikul 2021–2025 ületada 50 % VII lisas asjaomasele liikmesriigile ette nähtud kompensatsiooni maksimumsummast.
 4. Liikmesriigid esitavad komisjonile tõendid VI lisa kohaselt arvutatud looduslike häiringute mõju kohta, et nad võiksid saada kompensatsiooni ülejäänud neeldajate eest, mida arvestatakse heitena võrrelduna nende metsa heite võrdlustasemega, kuni VII lisas ajavahemikuks 2021–2025 ette nähtud ja teiste liikmesriikide poolt kasutamata kompensatsiooni kogusumma ulatuses. Kui kompensatsiooninõue ületab saadaolevat kasutamata kompensatsiooni summat, jaotatakse kompensatsioon asjaomaste liikmesriikide vahel proportsionaalselt.“;
- 12) Lisatakse artikkel 13a:

„Artikkel 13a

Lisakompensatsioonid

1. Soome võib ajavahemikul 2021–2025 kompenseerida kuni 5 miljonit CO₂ ekvivalenttonni arvestuslikku heidet maa-arvestuskategooriates „majandatav metsamaa“, „raadatud maa“, „majandatav põllumaa“ ja „majandatav rohumaa“, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) Soome on lisanud määruse (EL) 2018/1999 artikli 15 kohaselt esitatud strateegiasse käimasolevad või kavandatavad spetsiifilised meetmed, et tagada metsade neeldajate ja talletajate säilimine või vajaduse korral tõhustamine;
 - b) koguheide liidus ei ületa ajavahemikul 2021–2025 kogusidumist käesoleva määruse artikli 2 lõikes 1 osutatud maa-arvestuskategooriates.

Hinnates, kas liidus ületab koguheide kogusidumist, nagu on osutatud punkti b esimeses lõigus, tagab komisjon, et liikmesriigid väldivad topeltarvestust, eelkõige käesoleva määruse artiklites 12 ja 13 ja määruse (EL) 2018/842 artikli 7 lõikes 1 või artikli 9 lõikes 2 sätestatud paindlikkusmeetmete rakendamisel.

2. Lisakompensatsioonid piirduvad järgmisega:

a) summa, mis ületab majandatava metsamaa paindlikkusmeedet, mida Soome saab kasutada ajavahemikul 2021–2025 vastavalt artiklile 13;

b) heide, mis tuleneb metsamaa varasemast muutmisest muuks maakasutuskategooriaks, mis toimus hiljemalt 31. detsembril 2017;

c) vastavus artiklile 4.

3. Lisakompensatsioone ei või loovutada vastavalt käesoleva määruse artiklile 12 või määruse (EL) 2018/842 artiklile 7.

4. Lõikes 1 osutatud 5 miljoni CO₂ ekvivalenttonni suuruse koguse koguse alla kuuluvad kasutamata lisakompensatsioonid tühistatakse.

5. Põhihaldaja teeb käesoleva artikli lõike 2 punkti a ning lõigete 3 ja 4 täitmiseks vajalikud toimingud määruse (EL) 2018/1999 artikli 40 kohaselt loodud liidu registris.“

13) Lisatakse artikkel 13b:

„Artikkel 13b

Maakasutuse paindlikkusmehhanism ajavahemikuks 2026–2030

1. Määruse (EL) 2018/1999 artikli 40 kohaselt loodud liidu registris luuakse maakasutuse paindlikkusmehhanism, mis vastab kogusele, mis ei ületa 178 miljonit CO₂ ekvivalenttonni, tingimusel et saavutatakse artikli 4 lõikes 2 osutatud liidu eesmärk. Paindlikkusmehhanism tehakse kättesaadavaks lisaks artiklis 12 osutatud paindlikkusmeetmetele.

2. Kui ajavahemikul 2026–2030 on liikmesriigi territooriumil ja kõigis artikli 2 lõike 2 punktides a–j osutatud maa-aruandluskategooriates kasvuhoonegaaside heite ja sidumise summa ning asjaomase liikmesriigi jaoks vastavalt kas artikli 4 lõike 2 teises lõigus või artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärgi vahe positiivne ning seda on arvestatud ja selle kohta on esitatud aruanne kooskõlas käesoleva määrusega, võib kõnealune liikmesriik kasutada käesolevas artiklis sätestatud paindlikkusmeetet, et täita oma artikli 4 lõike 2 kohane eesmärk.
3. Kui ajavahemikul 2026–2030 on lõikes 2 osutatud arvutuse tulemus positiivne, on asjaomasel liikmesriigil õigus kompenseerida netoheide ja/või netosidumine, mida arvestatakse heitena, võrreldes selle liikmesriigi jaoks kas artikli 4 lõike 2 teises lõigus või artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärgiga, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) liikmesriik on lisanud määruse (EL) 2018/1999 artikli 14 kohaselt esitatud ajakohastatud lõimitud riiklikusse energia- ja kliimakavasse käimasolevad või kavandatavad spetsiifilised meetmed, et tagada kõigi maapõhiste neeldajate ja reservuaaride kaitse või vajaduse korral tõhustamine ning vähendada maa haavatavust looduslike häiringute suhtes;
 - b) liikmesriik on ammendanud käesoleva määruse artikli 12 lõike 1 kohase paindlikkusmeetme;
 - c) liidus on aastal 2030 tema territooriumil ja kõigis artikli 2 lõike 2 punktides a–j osutatud maa-aruandluskategooriates kasvuhoonegaaside koguheite ja -sidumise aastase summa ning liidu 310 miljoni CO₂ ekvivalenttonni netosidumise eesmärgi vahe negatiivne.

Hinnates, kas esimese lõigu punktis c osutatud tingimus on liidus täidetud, võtab komisjon liikmesriikide jaoks artikli 4 lõikes 1 sätestatud kohustustega ajavahemikul 2021–2025 tekkinud ülejäägist arvesse 40 %, tingimusel et üks või mitu liikmesriiki esitavad komisjonile tõendid looduslike häiringute mõju kohta kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5. Ühtlasi tagab komisjon kõnealuses hinnangus, et liikmesriigid väldivad topeltarvestust, eelkõige käesoleva määruse artiklis 12 ja määruse (EL) 2018/842 artikli 7 lõikes 1 sätestatud paindlikkusmeetmete rakendamisel.

4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kompensatsiooni summa ei tohi ajavahemikul 2026–2030 ületada 50 % VII lisas asjaomasele liikmesriigile VII lisas sätestatud hüvitise maksimumsummast.
5. Liikmesriigid, kes ei ole kohaldanud käesoleva määruse artikli 10 lõiget 1a, esitavad komisjonile tõendid VI lisa kohaselt arvatud looduslike häiringute mõju kohta, et neil oleks õigus saada netoheite ja/või netosidumise eest, mida arvestatakse heitena võrreldes nende liikmesriikide jaoks kas artikli 4 lõike 2 teises lõigus või artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärgiga, kompensatsiooni VII lisas ajavahemikuks 2026–2030 ette nähtud ja teiste liikmesriikide poolt kasutamata kompensatsiooni kogusumma ulatuses. Kui kompensatsiooninõue ületab saadaolevat kasutamata kompensatsiooni summat, jaotatakse kompensatsioon asjaomaste liikmesriikide vahel proportsionaalselt.
6. Liikmesriikidel on õigus netoheide ja/või netosidumine, mida arvestatakse heitena võrreldes nende liikmesriikide jaoks kas artikli 4 lõike 2 teises lõigus või artikli 4 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud eesmärgiga, kompenseerida VII lisas ajavahemikuks 2021–2030 ette nähtud ja teiste liikmesriikide poolt kasutamata kompensatsiooni kogusumma ulatuses, olles võtnud arvesse artikli 13 lõiget 4 ja käesoleva artikli lõiget 5, tingimusel et need liikmesriigid:

- a) on ammendanud käesoleva määruse artikli 12 lõike 1 ning käesoleva artikli lõigete 3 ja 5 kohased paindlikkusmeetmed; ning
- b) on esitanud komisjonile tõendid:
 - i) mõju kohta, mida avaldavad kliimamuutused, mis põhjustavad ülemäärast heidet või sidujate sidumisvõime vähenemist, mis ei ole nende kontrolli all; või
 - ii) mõjude kohta, mida avaldab erakordselt suur orgaaniliste muldade osakaal (võrreldes liidu keskmisega) nende majandataval maa-alal, põhjustades ülemäärast heidet, tingimusel et see mõju tuleneb enne otsuse nr 529/2013/EL jõustumist kasutusel olnud maamajandamistavade

Esimeses lõigus osutatud kompensatsioon ei tohi liidus tervikuna ületada 50 miljonit CO₂ ekvivalenttonni. Kui kompensatsiooninõue ületab saadaoleva kompensatsiooni maksimumsummat, jaotatakse kompensatsioon asjaomaste liikmesriikide vahel proportsionaalselt.

Esimese lõigu punkti b alapunktis i osutatud tõendid hõlmavad netoheitele või netosidumisele avalduva mõju kvantitatiivset hindamist miljonites CO₂ ekvivalenttonnides mõjutatud ala kohta ning põhinevad võrreldavatel ja usaldusväärsetel kvantitatiivsetel näitajatel, geograafiliselt täpsetel andmetel ja parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel. Nende aluseks on vähemalt ajavahemikul 2001–2025 täheldatud arengud ja teaduslikult kontrollitud prognoosid ja vaatlused aastateks 2026–2030. Need kajastavad selliste maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori jaoks oluliste kliimanäitajate keskpikka või pikaajalist taustaarengut nagu kuivus, keskmine temperatuur, keskmine sademete hulk, miinuskraadidega päevad või meteoroloogiliste või hüdrooloogiliste pöudade kestus. Need arengud ei hõlma ajutisi sündmusi, mida võib artikli 10 kohaselt lugeda looduslikeks häiringuteks.

Esimese lõigu punkti b alapunktis ii osutatud tõendid peavad sisaldama põhjendust selle kohta, et asjaomase liikmesriigi majandataval maa-alal olevate orgaaniliste muldade osakaal ületab liidu 2030. aasta keskmist osakaalu. Tõendid hõlmavad majandatavale orgaanilisele mullale varasema mõju tõttu teatatud heitkoguste kvantitatiivset analüüsi (miljonites CO₂ ekvivalenttonnides), mis põhineb ajavahemiku 2026–2030 kohta läbi vaadatud vaatlustel, võrreldavatel ja usaldusväärsel geograafiliselt selgetel andmetel ning parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel, eelkõige sarnaste alade kohta asjaomases liikmesriigis. Need teatatud ja kompenseerimisele kuuluvad heitkogused ei hõlma ajutisi sündmusi, mida võib artikli 10 kohaselt lugeda looduslikeks häiringuteks. Tõenditele lisatakse ka praegu rakendatavate poliitikameetmete kirjeldus, millega minimeeritakse varasema mõju negatiivset mõju majandatavale orgaanilisele mullale.“

14) *välja jäetud*

15) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid esitavad komisjonile 15. märtsiks 2027 ajavahemiku 2021–2025 kohta ja 15. märtsiks 2032 ajavahemiku 2026–2030 kohta õigusaktide täitmise aruande, mis sisaldab koguheite ja kogusidumise saldot iga artikli 2 lõike 1 punktides a–f sätestatud maa-arvestuskategooria puhul ajavahemiku 2021–2025 kohta ning iga artikli 2 lõike 2 punktides a–j sätestatud maa-aruandluskategooria puhul ajavahemiku 2026–2030 kohta, kasutades käesolevas määruses sätestatud arvestuseeskirju.

Õigusaktide täitmise aruanne sisaldab hinnangut järgmise kohta:

- a) kompromissidega seotud poliitika ja meetmed;
- b) kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise vaheline koostoime;
- c) kliimamuutuste leevendamise ja bioloogilise mitmekesisuse vaheline koostoime.

Vajaduse korral antakse aruandes üksikasjalikku teavet artiklis 11 osutatud paindlikkusmeetmete ja seotud koguste kasutamise kavatsuse või kasutamise kohta.

b) Lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Iga liikmesriigi esitatud kasvuhoonegaaside heite inventuuriandmetes võib teha tehnilisi parandusi tulenevalt sellest, et liikmesriigid on muutnud meetodikat. Sellised tehnilised parandused ei tohi aga liidu 2030. aasta eesmärgi täitmise hindamise kontekstis mõjutada 310 miljoni CO₂ ekvivalenttonni netosidumise väärtust Iia lisa veerus D sätestatud liikmesriikide 2030. aasta kasvuhoonegaaside netosidumise väärtuste (tuhandetes CO₂ ekvivalenttonnides) summana ega nimetatud lisa veerus C esitatud väärtusi.

1b. Liikmesriigid, kes teatavad oma kavatsusest kasutada artikli 13b lõikes 6 osutatud paindlikkusmeetmet, kirjeldavad aruande spetsiaalsetes osades artikli 13b lõike 6 punktis b nimetatud mõju leevendamiseks või tagasipööramiseks võetud meetmeid ning nende meetmete täheldatud ja eeldatavat mõju.“

16) Artikli 15 lõige 1 asendatakse järgmisega:

‘1. Komisjon võtab käesoleva määruse täiendamiseks kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et sätestada eeskirjad järgmiste toimingute registreerimiseks ja täpseks tegemiseks määruse (EL) 2018/1999 artikli 40 kohaselt loodud liidu registris:

- a) heite ja sidumise kogused igas liikmesriigis iga maa-arvestus- ja -aruandluskategooria kohta;
- b) käesoleva määruse artikli 14 lõike 1a kohase tehnilise paranduse tegemine;
- c) paindlikkusmeetmete kasutamine vastavalt artiklitele 12, 13, 13a ja 13b ning
- d) eesmärkide täitmine vastavalt artiklile 13c.“

17) Lisatakse artikkel 16a:

„Artikkel 16a

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kliimamuutuste komitee, mis on loodud määruse (EL) 2018/1999 artikli 44 lõike 3 alusel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011²³ tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.“

18) Artikli 17 lõige 2 asendatakse järgmisega:

- „2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt kuus kuud pärast Pariisi kokkuleppe artikli 14 alusel tehtud esimest ülemaailmset kokkuvõtet aruande käesoleva määruse toimimise kohta, sealhulgas annab vajaduse korral hinnangu artiklis 11 osutatud paindlikkusmeetmete mõjule, ning käesoleva määruse panuse kohta 2030. aastaks seatud liidu kasvuhoonegaaside heite vähendamise üldeesmärgi täitmisel ning panuse kohta Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamisel, eelkõige seoses vajadusega täiendavate liidu poliitikasuundade ja meetmete järele, pidades silmas vajalikku suuremat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja sidumist liidus.

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab hinnangut selle kohta, kas on vajalik ja teostatav kohaldada käesolevat määrust I lisa A osas loetletud selliste kasvuhoonegaaside heite ja sidumise suhtes, millest on teatatud vastavalt määruse (EL) 2018/1999 artikli 26 lõikele 4 ning mis on tekkinud alates 2031. aastast liikmesriikide territooriumil artikli 2 lõike 2 punktides a–j loetletud maakategooriates ja järgmistes sektorites:

- a) soolesisene fermentatsioon;
- b) sõnnikukäitlus;
- c) riisikasvatus;
- d) põllumajandusmaad;
- e) savannide tahtlik põletamine;
- f) põllumajandusjääkide põletamine põllul;
- g) lupjamine;
- h) karbamiidi kasutamine;
- i) muud süsinikku sisaldavad väetised;
- j) muu.

Aruandes keskendutakse eeskätt selle hindamisele, kas on vajalik ja teostatav püüda saavutada artikli 2 lõike 2 punktides a–j loetletud maakateooriates ja teises lõigus loetletud sektorites 2035. aastaks kogu liitu hõlmava kasvuhoonegaaside heite ja nende sidumise osas kliimaneutraalsuse eesmärk. Sellise teostatavuse hindamisel võetakse arvesse metsa vanuselise struktuuri mõju, kui selle tulemuseks on neeldajate vähenemine või ülemäärased heitkogused üksikute liikmesriikide territooriumil, sealhulgas liikmesriigi territooriumi okupeerimisega seotud mõju või sõjaegseid või sõjajärgseid asjaolusid, mis mõjutasid metsamajandamist tema territooriumil. Selle hindamise põhjal lisatakse aruandesse ka soovitused liidu ja liikmesriikide puhul vajalike meetmete kohta, et võimaldada see eesmärk 2035. aastaks ühiselt saavutada.

Pärast aruande esitamist esitab komisjon seadusandlikud ettepanekud, kui ta peab seda asjakohaseks.“;

19) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

19a) II lisas asendatakse Hispaaniat, Sloveeniat ja Soomet käsitlevad kanded järgmisega:

Liikmesriik	Pindala (ha)	Võrastiku liitus (%)	Puude kõrgus (m)
Hispaania	1,0	20 Alates kasvuhoonegaaside inventuuriandmete esitamisest 2028. aastal: 10	3
Sloveenia	0,25	10	5
Soome	0,25	10	5

- 20) Käesoleva määruse II lisas esitatud tekst lisatakse IIa lisana.

Artikkel 2

Määrust (EL) 2018/1999 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklisse 2 lisatakse punktid 63 ja 64:

„(63) „geoinfosüsteem“ – arvutisüsteem, mis on võimeline koguma, salvestama, analüüsima ja kuvama geograafiliste viidetega andmeid;

(64) „georuumiline taotlus“ – elektrooniline taotlusvorm, mis hõlmab geoinfosüsteemil põhinevat IT-rakendust, mis võimaldab toetusesaajatel ruumiliselt deklareerida põllumajandusliku majapidamise põllud ja mittepõllumajanduslikud alad, mille puhul toetust taotletakse.“;

- 2) Artikli 4 punkti a alapunkti 1 alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„liikmesriigi kohustused ja riiklikud eesmärgid seoses kasvuhoonegaaside netosidumisega vastavalt määruse (EL) 2018/841 artikli 4 lõigetele 1 ja 2“;

- 3) Artiklit 38 muudetakse järgmiselt:

- a) lisatakse lõige 1a:

„Komisjon vaatab 2025. aastal põhjalikult läbi liikmesriikide poolt käesoleva määruse artikli 26 lõike 4 kohaselt esitatud riiklikud inventuuriandmed, et määrata kindlaks liikmesriikide kasvuhoonegaaside netoheite vähendamise iga-aastased eesmärgid vastavalt määruse (EL) 2018/841 artikli 4 lõikele 3 ning liikmesriikidele aastaks eraldatud heitkogused vastavalt määruse (EL) 2018/842 artikli 4 lõikele 3.“;

b) lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Lõigetes 1 ja 1a osutatud põhjalik läbivaatamine hõlmab järgmist:“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„Kui lõike 1 kohaselt tehtud põhjalik läbivaatamine on lõpule viidud, määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks asjakohaste aastate koguheitte, mis on saadud iga liikmesriigi inventuuriandmetes tehtud paranduste alusel ning mis on jaotatud määruse (EL) 2018/842 artikli 9 seisukohast oluliste heiteandmete ja käesoleva määruse V lisa 1. osa punktis c osutatud heiteandmete vahel, samuti määruse (EL) 2018/841 artikli 4 rakendamise seisukohast olulise heite ja sidumise kogusumma.“

4) V lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse III lisale.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Määruse (EL) 2018/841 I lisa B osa asendatakse järgmisega:

„B. Artikli 5 lõikes 4 osutatud süsiniku talletajad:

- a) biomass;
- b) metsavaris¹;
- c) lagupuit¹;
- d) surnud orgaaniline aine²;
- e) mineraalmullad;
- f) orgaanilised mullad;
- g) puittooted metsastatud maa ja majandatava metsamaa maa-arvestuskategooriates.“

¹ Kohaldatakse ainult metsastatud maa ja majandatava metsamaa suhtes.

² Kohaldatakse ainult raadatud maa, majandatava põllumaa, majandatava rohumaa ja majandatavate märgalade suhtes.

II LISA

Määrusesse (EL) 2018/841 lisatakse Iia lisa:

„Iia lisa

Liidu eesmärk (veerg D), keskmised kasvuhoonegaaside inventuuri andmed 2016., 2017. ja 2018. aasta kohta (veerg B) ja liikmesriikide riiklikud eesmärgid (veerg C), mis on sätestatud artikli 4 lõikes 2 ja mis tuleb saavutada 2030. aastaks

A	B	C	D
Liikmesriik	Keskised kasvuhoonegaaside inventuuri andmed 2016., 2017. ja 2018. aasta kohta (tuhandetes CO ₂ ekvivalenttonnides), 2020. aasta esildis	Liikmesriikide eesmärgid, 2030 (tuhandetes CO ₂ ekvivalenttonnides)	Kasvuhoonegaaside netosidumine (tuhandetes CO ₂ ekvivalenttonnides) 2030. aastal, 2020. aasta esildis (veerud B+C)
Belgia	-1 032	-320	-1 352
Bulgaaria	-8 554	-1 163	-9 718
Tšehhi	-401	-827	-1 228
Taani	5 779	-441	5 338
Saksamaa	-27 089	-3 751	-30 840
Eesti	-2 112	-434	-2 545
Iirimaa	4 354	-626	3 728
Kreeka	-3 219	-1 154	-4 373
Hispaania	-38 326	-5 309	-43 635
Prantsusmaa	-27 353	-6 693	-34 046
Horvaatia	-4 933	-593	-5 527
Itaalia	-32 599	-3 158	-35 758
Küpros	-289	-63	-352
Läti	-6	-639	-644
Leedu	-3 972	-661	-4 633
Luksemburg	-376	-27	-403
Ungari	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Madalmaad	4 958	-435	4 523
Austria	-4 771	-879	-5 650
Poola	-34 820	-3 278	-38 098
Portugal	-390	-968	-1 358
Rumeenia	-23 285	-2 380	-25 665
Sloveenia	67	-212	-146
Slovakkia	-6 317	-504	-6 821
Soome	-14 865	-2 889	-17 754
Rootsi	-43 366	-3 955	-47 321
EL 27 / liit	-267 704	-42 296	-310 000

III LISA

Määruse (EL) 2018/1999 V lisa 3. osa asendatakse järgmisega:

„Maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse sektori seireks ja aruandluseks kasutavad liikmesriigid [...] geograafiliselt täpseid andmeid maakasutuse muutmise kohta kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta. Liikmesriike innustatakse uurima koostoimeid ja võimalusi aruandluse konsolideerimiseks teiste asjakohaste poliitikavaldkondadega. Liikmesriike innustatakse tegema oma kasvuhoonegaaside inventuure selliste elektrooniliste andmebaaside ja geoinfosüsteemide alusel nagu:

- a) direktiivi 2018/2001 artikli 29 lõikes 4 määratletud suure süsinikuvaruga maa-alasid hõlmavate maakasutusüksuste seire süsteem;
- b) selliste kaitsealuste maakasutusüksuste seire süsteem, mis on määratletud kui maa, mis kuulub ühte või mitmesse järgmistest kategooriatest:
 - suure bioloogilise mitmekesisusega maa, nagu on määratletud direktiivi 2018/2001 artikli 29 lõikes 3;
 - nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ²⁴ artiklis 4 määratletud ühenduse tähtsusega alad ja erikaitsealad ning väljaspool neid asuvad maaüksused, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 6 lõigete 1 ja 2 kohaseid kaitsemeetmeid, et täita alade kaitse-eesmärke;
 - direktiivi 92/43/EMÜ IV lisas loetletud liikide paljunemis- ja puhkepaigad, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 12 kohaseid kaitsemeetmeid;

²⁴ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

- direktiivi 92/43/EMÜ I lisas loetletud looduslikud elupaigad ja direktiivi 92/43/EMÜ II lisas loetletud liikide elupaigad, mis asuvad väljaspool ühenduse tähtsusega alasid või erikaitsealasid ning mis aitavad kaasa nende elupaikade ja liikide soodsa kaitsestaatuse saavutamisele vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 2 või mille suhtes võib kohaldada ennetus- ja parandusmeetmeid vastavalt direktiivile 2004/35/EÜ²⁵;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EMÜ²⁶ artikli 4 kohaselt klassifitseeritud erikaitsealad ja väljaspool neid asuvad maaüksused, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/147/EMÜ artikli 4 ja direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõike 2 kohaseid kaitsemeetmeid, et täita alade kaitse-eesmärke;
- maaüksused, mille suhtes kohaldatakse selliste lindude kaitse meetmeid, kelle kohta on direktiivi 2009/147/EÜ artikli 12 kohaselt teatatud, et nad ei ole turvalises seisundis, eesmärgiga täita kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 teises lauses sätestatud nõuet, et tuleb püüda vältida elupaikade saastamist ja kahjustamist, või täita kõnealuse direktiivi artiklis 3 sätestatud nõuet, et tuleb säilitada ja hoida linnuliikide elupaikade piisav mitmekesisus ja suurus;
- muud elupaigad, mille liikmesriik määrab direktiivides 92/42/EMÜ ja 2009/147/EÜ sätestatutega samaväärseks otstarbeks;

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

- maaüksused, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, mis on vajalikud, et kaitsta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ²⁷ artikli 4 punktis iii osutatud pinnaveekogude ökoloogilist seisundit ja tagada, et see ei halvene;
 - looduslikud lammid või üleujutusvee hoidmiseks kasutatavad alad, mis on liikmesriikide kaitse all seoses üleujutusrisi maandamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2007/60/EÜ²⁸;
- c) selliste taastamist vajavate maakasutusüksuste seire süsteem, mis on määratletud kui maa, mis kuulub ühte või mitmesse järgmistest kategooriatest:
- eespool punktis b kirjeldatud ühenduse tähtsusega alad ja erikaitsealad ning väljaspool neid asuvad maaüksused, mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamis- või asendusmeetmeid, mille eesmärk on täita ala kaitse-eesmärke;
 - direktiivi 2009/147/EÜ artikli 4 lõikes 2 osutatud või I lisas loetletud loodusliku linnustiku elupaigad, mis asuvad väljaspool erikaitsealaid ja mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamismeetmeid seoses direktiivi 2009/147/EÜ kohaldamisega;

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (ELT L 327, 22.12.2000, lk 1).

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/60/EÜ üleujutusrisi hindamise ja maandamise kohta (ELT L 288, 6.11.2007, lk 27).

- direktiivi 92/43/EMÜ I lisa loetletud looduslikud elupaigad ja direktiivi 92/43/EMÜ II lisa loetletud liikide elupaigad, mis asuvad väljaspool ühenduse tähtsusega alasid või erikaitsealasad ning mille puhul on kindlaks tehtud, et need vajavad taastamismeetmeid direktiivi 92/43/EMÜ kohase soodsa kaitsestaatuse saavutamiseks, ja/või on kindlaks tehtud, et need vajavad parandusmeetmeid direktiivi 2004/35/EÜ artikli 6 tähenduses;
 - alad, mille puhul on liikmesriigis kohaldatava looduse taastamise kava kohaselt kindlaks tehtud, et need vajavad taastamist;
 - maaüksused, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, mis on vajalikud, et taastada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 punktis iii osutatud pinnaveekogude hea ökoloogiline seisund, või meetmeid, mis on vajalikud, et taastada selliste veekogude väga hea ökoloogiline seisund, kui see on seadusega nõutav;
 - maaüksused, mille suhtes kohaldatakse märgalade loomise ja taastamise meetmeid, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ VI lisa B osa punktis vii;
 - alad, mis vajavad ökosüsteemi taastamist, et saavutada ökosüsteemi hea seisund kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2020/852²⁹;
- d) suure kliimarisikiga maakasutusüksuste seire süsteem:
- alad, mille eest makstakse määruse (EL) 2018/841 artikli 13b lõike 5 alusel looduslike häiringute eest kompensatsiooni;

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

- direktiivi 2007/60/EÜ artikli 5 lõikes 1 osutatud alad;
- liikmesriikide riiklikus kohanemisstrateegias kindlaks määratud suure loodusliku ja inimtegevusest tingitud ohuga alad, mille suhtes kohaldatakse kliimaga seotud katastroofiohu vähendamise meetmeid.

Kasvuhoonegaaside inventuur võimaldab asjakohasel juhul andmevahetust ja andmete integreerimist elektrooniliste andmebaaside ja geoinfosüsteemide vahel.

Ajavahemikuks 2021–2025 võivad liikmesriigid kasutada 1. määramistasandi meetodeid kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta, välja arvatud sellise süsiniku talletaja puhul, mille arvele langeb vähemalt 25 % heitest või sidumisest allika või neeldaja kategoorias, mis on liikmesriigi riiklik inventuurisüsteemis prioriteediks seatud, sest selle kohta esitatud hinnangul on märkimisväärne mõju riigi kasvuhoonegaaside heite summaarsetele inventuuriandmetele seoses heite ja sidumise absoluuttasemega, heite ja sidumise suundumustega või maakasutuskategooriate heite ja sidumise määramatusega, mispuhul kasutatakse vähemalt 2. määramistasandi meetodeid kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta.

Alates kasvuhoonegaaside inventuuriandmete esitamisest 2028. aastal kasutavad liikmesriigid vähemalt 2. määramistasandi meetodeid kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta ning neid innustatakse kohaldama 3. määramistasandi meetodeid kooskõlas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma 2006. aasta suunistega kasvuhoonegaaside riiklike inventuuride kohta.“